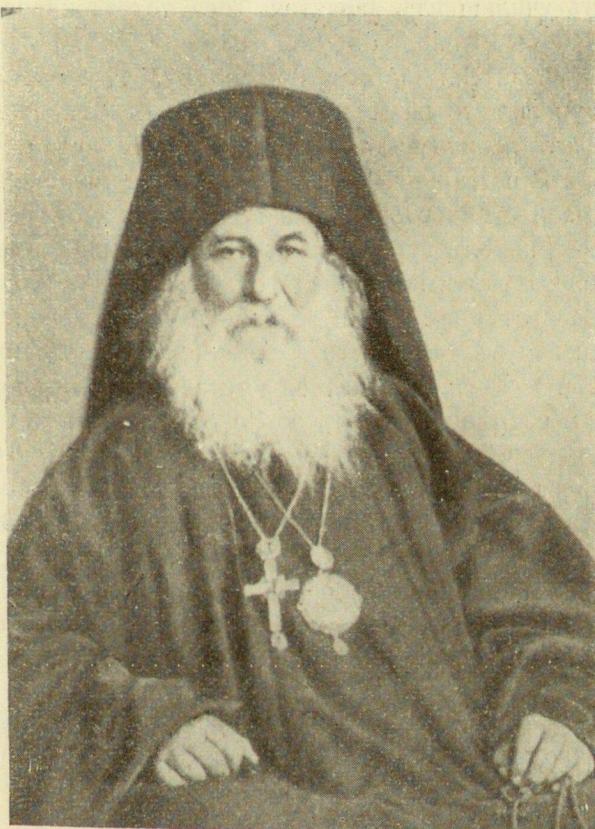

китъ години (1817—1821) въ Кидония и презъ революционните увлѣчения и приключения следъ опустошението на града. Какъ сѫ минати ученишкитъ години въ далечна чужбина, посрѣдъ едно грѣцко общество, обзето отъ треската на търговската печалба и на националното въодушевение, не ни обажда ни-

16. Иларионъ Михайловски—Макариополски.

кой. Знаемъ само, въ каква посока се въздействува въ училището върху ума и въображението на младите и какъ тѣзи българчета възприематъ лозунгите за просвѣта и за бунтъ срещу тиранията, пръскани между грѣцките питомци. Дисциплината въ училището не ще е била яко строга, ако сѫдимъ по случайните думи на Селимински въ едно писмо до Золотовича отъ 5 юлий 1842 г., дето му съобщава, какъ взелъ